

MAVİSEL YENER

Bir Soru Bin Cevap

komik öyküler

BİLGİ YAYINEVİ

Bir Soru Bin Cevap, yazarın
Vampir Öyküsü ve Zeki'nin Zekâsı Kaçtı adlı
öykü kitapları birleştirilerek hazırlanmıştır.

Yasemin, lhlara ve yeryüzünün
tüm çocukları, sizlerin olsun
hep güzelden güzeli...

İÇİNDEKİLER

Güneş Hep Orada mıydı?	9
Mars'a İlk Ayak Basan Kim?	21
Sihirli Kekik Çayı	33
Bebek	47
Vampir Öyküsü	59
Zeki'nin Zekâ'sı Kaçtı	76
Bir Soru Bin Cevap	91
Gece Yatısı	105
Bizim Evde Her Şey Canlı	118

GÜNEŞ HEP ORADA MIYDI?

Anneannemin en büyük tutkusu öykü anlatmaktır. En sıradışı olanları bile öyle bir anlatır ki inanıverirsiniz. Öykülerinin ortak özelliği “öğütlü” olmasıdır.

O gün kaç öykü dinlemiştim kimbilir. O kadar sıkılmışım ki artık buharlaşmak üzereydim.

Anneannem diş macununu kazaklarımın arasında bulunca öğütlü bir öykü anlatmaya koyuldu yine.

“Bir çocuk varmış, dişlerini fırçalamamak için macunu kazaklarının arasına saklamış. Gece kalkınca bir de ne görsün...”

Macunun duygularını anlatan, göz yaşartıcı bir öyküydü! Yaramaz çocuk öykünün sonunda macun tüpünün önün-

de diz çöküp macundan özür dileyince kahkahalarımı tutamadım artık. Anneannem güldüğümü görünce gücendi bana.

“Güleceğine öyküde ne anlatılmak isteniyor, onu bir anla!” diyerek odamdan çıkıp gitti.

Bu konuyu çözmek için en uygun zaman sabah kahvaltısıydı. Yüzüme bile bakmadan hazırladığı tereyağlı ekmeğimi mideme indirirken konuşmaya başladım.

“Anneanne büyüdüm artık, bana değil, kardeşime anlat sen masallarını! Dün gece anlattığın diş macunu öyküsüne ancak bebekler inanır.”

Anneannem önüne baktı, dudaklarını ısırdı, başını salladı. Küskün bir ses tonuyla;

“Öykülerimi beğenmiyorsan bir daha anlatmam!” dedi.

Kardeşim tepiniyordu:

“Anneanne ona anlatma, bana anlat!”

O gün, ne bana ne kardeşime öykü anlattı. Biz de bütün yaramazlıklarımızı rahat rahat yaptık. Nasıl olsa öğütlü öykü yoktu artık!

Ertesi gün kahvaltıda kardeşim her zamanki saçma sorularını sormaya başladı:

“Anneanne süt niye beyaz? Gök niye mavi? Reçel niye tatlı?”

Anneannem dudaklarını ısırdı. Derin bir nefes alıp kardeşimin başını okşadı.

“Bunların yanıtlarını verirdim ama, artık size öykü anlatmamaya kararlıyım” dedi.

Yalvarır gibi bir sesle;

“Öykü anlatmadan veremez misin yanıtları?” diye söze karıştım.

Bana hâlâ dargındı.

“İnsan gerçekleri öykülerde bulur. Onlar içlerinde yaşamın gizlerini çöze-

bilecek ipuçları barındırır. Kardeşinin sorularının yanıtlarını öykü anlatarak versem bir daha hiç unutmaz” dedi.

“Her yaramazlığımızdan sonra bir öykü veya masal uyduruyorsun, bütün sorularımızı onlarla yanıtlıyorsun, ben bundan sıkılıyorum” dedim.

“Ben sıkılmam anneanne, sen anlat” diye üsteledi yumurcak.

“Öyküler insanların içlerinde dolaşır. Anneannelerin anlattıklarıysa torunlarının yüreklerine dolar” dedi annean-nem.

“Bu konuda haklısın! Diş macunu tüpünü her görüşümde, anlattığın öykü gelecek aklıma. Çocuğun macunun önünde nasıl diz çöktüğünü torunlarıma bile anlatacağım” dedim gülümseyerek.

“Gördün mü bak, yüreğine dolmuş anlattığım öykü” dedi.

Yumurcak bu konudan sıkılmış pence-reden görünen gökyüzünü seyrediyordu.